

Rapport

Klacht

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Beoordeling

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Conclusie

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Onderzoek

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Bevindingen Klacht

Verzoeker, een asielzoeker, klaagt erover dat door toedoen van de Koninklijke Marechaussee en/of de Dienst Terugkeer & Vertrek op zijn naam gestelde documenten - waaronder een nationaal paspoort - op 20 september 2008, hangende een procedure bij het Verenigde Naties Mensenrechtencomité, aan het consulaat van zijn land van herkomst zijn gestuurd, waardoor hij in gevaar is gebracht.

Onderzoek

Voordat verzoeker de Nationale ombudsman benaderde, had hij klachten ingediend bij de Koninklijke Marechaussee (KMar) en de Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V). De klacht die de Nationale ombudsman onderzoekt, is door de staatssecretaris van Justitie en de Commandant der Koninklijke Marechaussee (Commandant) ongegrond verklaard. De Nationale ombudsman heeft de staatssecretaris van Justitie en de minister van Defensie als verantwoordelijke overheidsorganen verzocht een reactie te geven op de klacht en inlichtingen hierover te verstrekken.

Bevindingen en beoordeling

Algemeen

Verzoeker diende in Nederland op Schiphol een asielaanvraag in. Zoals van verzoeker werd verwacht, leverde hij hierbij documenten in bij de KMar. Het ging om een Armeens paspoort, vliegticket(s) en enkele andere op naam gestelde documenten. De asielaanvraag van verzoeker werd afgewezen en daarom zou hij worden uitgezet op 27 juli

2008. Verzoeker diende op 25 juli 2008 een klacht in tegen Nederland bij het Verenigde Naties Mensenrechtencomité (mensenrechtencomité). Dit comité verzocht Nederland om verzoeker niet uit te zetten. Nederland voldeed aan dit verzoek en dus mocht verzoeker de procedure bij het mensenrechtencomité in Nederland afwachten. Vervolgens mocht verzoeker ook uit de vreemdelingenbewaring. Op 20 september 2008 zag mevrouw D., betrokken ambtenaar van de KMar, dat de KMar nog steeds in het bezit was van de documenten van verzoeker. Nadat D. contact had opgenomen met mevrouw S., betrokken ambtenaar van de DT&V, heeft D. deze documenten naar het consulaat van Armenië in Den Haag gestuurd.

Bevindingen

Visie verzoeker

1. Verzoeker heeft tijdens zijn asielpcedure de volgende documenten ingeleverd:

- zijn nationale paspoort;
- zijn huwelijksboekje;
- zijn examen/tentamenboekje;
- zijn politielidmaatschapskaart;
- een verklaring van de politie;
- zijn instapkaart en vliegticket.

2. Verzoeker heeft de KMar en de DT&V gevraagd om zijn documenten terug te geven. Daarna is verzoeker erachter gekomen dat zijn documenten aan het consulaat van Armenië zijn gestuurd. Verzoeker stelt dat hij door het toezenden van de documenten in gevaar is gebracht, omdat de Armeense autoriteiten - waar hij vervolging van vreest - nu weten dat hij zich in Nederland bevindt. Verzoeker weet niet welke documenten uit zijn asioldossier zijn doorgestuurd. Daarom is hij bang dat er ook stukken zijn doorgestuurd waaruit blijkt dat hij in Nederland asiel had aangevraagd. Verder is verzoeker van mening dat de KMar bij de DT&V of de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) navraag had moeten doen over zijn procedure en over mogelijkheden om met hem in contact te komen. Volgens verzoeker had de KMar ook moeten navragen wie zijn gemachtigde was. Verzoeker stelt dat hij geen bericht heeft ontvangen dat hij zijn documenten bij de KMar kon afhalen.

3. Verzoeker is van mening dat de DT&V de contactgegevens van zijn gemachtigde had moeten verstrekken aan de KMar. De gemachtigde van verzoeker heeft hem de gehele asielpcedure bijgestaan en had - in die hoedanigheid - verschillende keren contact met

de DT&V. Ook is verzoeker van mening dat de DT&V de KMar had moeten wijzen op de procedure bij het mensenrechtencomité en het geldende uitzettingsverbod.

Klachtbehandeling KMar

4. Naar aanleiding van de klacht van verzoeker overwoog de Commandant dat uit het klachtonderzoek niet was gebleken welke documenten, naast het paspoort, waren verzonden naar het Armeense consulaat. Er kon dan ook niet met volledige zekerheid worden vastgesteld of uit andere documenten bleek dat verzoeker een asielaanvraag had ingediend. De Commandant achtte dit echter niet aannemelijk, aangezien betrokken ambtenaar mevrouw D. had verklaard dat zij in de begeleidende brief bij het toesturen van de documenten bewust niet had opgemerkt dat verzoeker een asielaanvraag had ingediend. Daarnaast bevinden gegevens over een asielaanvraag zich doorgaans bij andere organisaties, aldus de Commandant. Volgens de Commandant valt niet uit te sluiten dat het aan het consulaat toegestuurd paspoort voor de Armeense autoriteiten aanleiding is geweest om te denken dat verzoeker in Nederland verbleef dan wel verblijft. Hij is echter van mening dat uit het onderzoek naar de klacht van verzoeker niet naar voren is gekomen dat D. verzoeker in gevaar heeft gebracht of dat D. erop uit was om hem in gevaar te brengen. Van onbehoorlijk handelen door D. is dan ook niet gebleken, aldus de Commandant.

Visie betrokken ambtenaar D.

5. Op 20 september 2008 constateerde D. dat de KMar in het bezit was van documenten van verzoeker. In een mutatie heeft D. deze documenten omschreven als een paspoort/identiteitskaart "en andere (Russische/Armeense?!) documenten". D. zag in het systeem dat de vreemdelingenbewaring van verzoeker al geruime tijd was opgeheven. Ook was in het systeem vermeld dat verzoeker al op 23 juni 2008 was aangezegd Nederland te verlaten. Vervolgens heeft zij telefonisch contact opgenomen met betrokken ambtenaar S. Tijdens dit gesprek vroeg D. aan S. wat op dat moment de stand van zaken ten aanzien van verzoeker was. Hierop antwoordde S. dat de zaak bij de DT&V afgehandeld was en de vreemdelingenbewaring van verzoeker al lang was opgeheven. Wanneer de vreemdelingenbewaring is opgeheven, is het volgens D. aan de DT&V om betrokkene in te lichten over het afhalen van documenten bij de KMar. D. stelt tijdens het telefoongesprek op 20 september 2008 geen naam van een gemachtigde te hebben doorgekregen. In het dossier van de KMar staat geen naam vermeld van een gemachtigde. Verder heeft D. aangegeven dat zij in de begeleidende brief bij de documenten bewust niet heeft aangegeven dat verzoeker een asielaanvraag in Nederland had ingediend. In de brief was wel vermeld dat de verblijfplaats van verzoeker onbekend was en de documenten daarom niet aan hem konden worden opgestuurd.

De Nationale ombudsman heeft de begeleidende brief bij de aan het consulaat gestuurde documenten opgevraagd bij de KMar. Er bestaat geen kopie meer van de begeleidende

brief. De KMar heeft laten weten dat dit onder andere te maken heeft met het wisselen van systemen in de postkamer in die periode.

Klachtbehandeling DT&V

6. In reactie op de klacht die verzoeker bij de DT&V had ingediend, deelde de staatssecretaris van Justitie verzoeker mee dat de DT&V de KMar op 25 juli 2008 had geïnformeerd over de opschorting van de vlucht die voor verzoeker was gepland. Hierbij had de DT&V aangegeven dat "de opschorting op last van het Internationale Gerechtshof plaatsvond." Verder achtte de staatssecretaris het niet onbehoorlijk dat mevrouw S. de gemachtigde van verzoeker niet had genoemd tijdens het telefoongesprek op 20 september 2008. Volgens de staatssecretaris dient een gemachtigde zichzelf als zodanig kenbaar te maken. Daarnaast was de staatssecretaris van mening dat verondersteld mocht worden dat verzoeker en zijn gemachtigde wisten dat er een reisdocument bestond. De staatssecretaris merkte hierbij op dat de DT&V voor de goede orde en uit zorgvuldigheid had kunnen aangeven wie de gemachtigde van verzoeker was. De DT&V zal intern aandacht vragen voor soortgelijke situaties, zodat deze in het vervolg voorkomen kunnen worden, aldus de staatssecretaris.

Visie betrokken ambtenaar S.

7. S. stelt dat zij het informatiesysteem van de DT&V had geraadpleegd, maar zij hierin de woon- of verblijfplaats van verzoeker niet kon achterhalen. S. heeft D. tijdens het telefoongesprek van 20 september 2008 dan ook meegedeeld dat er bij de DT&V geen woon- of verblijfplaats van verzoeker bekend was. Volgens S. was de vertrekprocedure op dat moment afgesloten. Mevrouw D. stelde dat de KMar in dat geval de documenten in beginsel naar de desbetreffende diplomatieke vertegenwoordiging stuurt. Vervolgens heeft S. overleg gevoerd met een seniormedewerker en deze bevestigde deze gang van zaken. S. stelt dat tijdens dit telefoongesprek niet aan haar gevraagd is of er toelatingsprocedures liepen op grond waarvan de ingenomen documenten niet aan het consulaat van Armenië verzonden zouden mogen worden. S. heeft zich dat ook niet afgevraagd.

Visie staatssecretaris van Justitie en minister van Defensie

8. Naar aanleiding van het onderzoek van de Nationale ombudsman lieten de staatssecretaris van Justitie en de minister van Defensie weten dat de DT&V de vertrekprocedure op 1 september 2008 in diverse systemen had afgesloten met de vermelding dat verzoeker een aanzegging had gekregen Nederland te verlaten. Volgens de staatssecretaris en de minister was deze afsluitcode onjuist, omdat verzoeker rechtmatig verblijf in Nederland had. Hij mocht immers de behandeling van zijn klacht door het mensenrechtencomité in Nederland afwachten. Tijdens het onderzoek is aan de staatssecretaris en de minister gevraagd wat de oorzaak is geweest van het hanteren van een onjuiste afsluitcode. Hierop lieten zij weten dat het een omissie van de behandelend

ambtenaar betrof.

9. Toen mevrouw D. op 20 september 2008 telefonisch contact opnam met mevrouw S., was de vertrekprocedure bij de DT&V afgesloten en het dossier van verzoeker gearchiveerd. In de systemen van de DT&V was geen nieuwe woon- of verblijfplaats van verzoeker opgenomen. Volgens de staatssecretaris en de minister is hierover geen navraag bij de IND gedaan. Het paspoort van verzoeker is naar het consulaat van Armenië gestuurd, omdat dit paspoort eigendom is en blijft van de republiek Armenië en de KMar niet bekend was met de verblijfplaats van verzoeker en/of met zijn gemachtigde. Tijdens het telefoongesprek op 20 september 2008 hebben D. en S. niet gesproken over de lopende toelatingsprocedure. De staatssecretaris en de minister stellen dat de documenten van verzoeker daardoor ten onrechte naar het consulaat van Armenië zijn gestuurd. Gelet op de tijdelijke maatregel die het mensenrechtencomité had getroffen, had de KMar de documenten onder haar beheer moeten houden, aldus de staatssecretaris en de minister.

10. De staatssecretaris en de minister geven verder aan dat zij niet kunnen beoordelen of verzoeker in gevaar is gebracht door het versturen van de ingenomen documenten naar het consulaat. De IND zal hierover een standpunt innemen naar aanleiding van de door verzoeker ingediende herhaalde asielaanvraag. De Nationale ombudsman heeft aan de staatssecretaris en de minister gevraagd of verzoeker in dit geval bij het beëindigen van de vreemdelingenbewaring geïnformeerd is over het terugkrijgen van zijn documenten. In reactie hierop lieten de staatssecretaris en de minister weten dat er op het moment van opheffing van de maatregel nog geen sprake was van het retourneren van reisdocumenten aan de vreemdeling gelet op de stand van de toelatingsprocedure.

11. De staatssecretaris en de minister stellen zich op het standpunt dat de KMar bij de IND, de DT&V en de vreemdelingenpolitie - naast het informeren naar de verblijfplaats van verzoeker - nadrukkelijk had moeten navragen of er nog een toelatingsprocedure openstond. Zij achten de klacht wat dat betreft dan ook gegrond. Verder achten zij de klacht gegrond voor wat betreft het onvoldoende achterhalen van de verblijfplaats van verzoeker en de omstandigheid dat de DT&V de KMar niet heeft gewezen op een mogelijk nog lopende toelatingsprocedure. De minister en de staatssecretaris concluderen dat de ingenomen documenten van verzoeker ten onrechte naar het consulaat van Armenië zijn gestuurd.

12. Verder hebben de staatssecretaris en de minister laten weten dat de afsluitcodes binnen de DT&V in de zomer van 2009 nader zijn gedefinieerd en ervoor is gekozen om zaken als die van verzoeker te registreren onder de code "interim measure". Deze aanpassing in het registratiesysteem van de DT&V is op 31 augustus 2009 doorgevoerd. Verder wordt de registratie van afsluitcodes en het daarmee beëindigen van de vertrekprocedure gecontroleerd en gefiatteerd door een seniormedewerker op de betrokken afdeling. Ook is er tijdens werkoverleggen op de desbetreffende afdeling speciale aandacht gevraagd voor het op correcte wijze afsluiten van vertrekprocedures.

Daarnaast zijn de medewerkers van die afdeling erop gewezen dat de KMar vragen over de toelating tot Nederland dient voor te leggen aan de IND.

13. Naar aanleiding van de situatie zoals die zich bij verzoeker heeft voorgedaan, is er ook bij de KMar een aantal maatregelen genomen. Om te beginnen is de zaak van verzoeker uitvoerig besproken binnen de betrokken afdelingen van de KMar. Verder is de werkinstructie 'teruggave documenten' van de KMar aangepast. Voordat de aanpassing daadwerkelijk was doorgevoerd, zijn de medewerkers via een e-mail en tijdens een werkoverleg op de hoogte gebracht van de aanpassing.

De Nationale ombudsman gaat ervan uit dat de documenten die naar het consulaat van Armenië zijn gestuurd door verzoeker aan de Nederlandse overheid waren verstrekt in verband met zijn asielaanvraag.

Beoordeling

14. In de Vreemdelingencirculaire 2000 is weergegeven dat vreemdelingen die tevergeefs de nationale asielprocedure hebben doorlopen en met uitzetting worden bedreigd zich in laatste instantie kunnen wenden tot bijvoorbeeld het mensenrechtencomité (zie Achtergrond onder 1.). De met uitzetting bedreigde vreemdeling kan bij dit comité een klacht tegen de Nederlandse staat indienen en een beroep doen op het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten.

15. Uit het onderzoek is naar voren gekomen dat het mensenrechtencomité de Nederlandse staat heeft verzocht om opschorting van de uitzetting van verzoeker vanwege een door hem ingediende klacht. Daarnaast is gebleken dat de Nederlandse staat heeft voldaan aan dit verzoek van het mensenrechtencomité.

16. Tijdens een asielprocedure wordt aan een vreemdeling meegedeeld dat de informatie die hij in de loop van zijn asielprocedure verstrekt niet, althans niet buiten hem om, wordt doorgegeven aan de autoriteiten van het land van herkomst.

17. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers en organisaties jegens overheidsinstanties door die overheidsinstanties worden gehonoreerd. Dit impliceert dat een (voormalig) asielzoeker - gelet op de waarborgen in de asielprocedure - erop mag vertrouwen dat de informatie die hij in de loop van zijn asielprocedure verstrekt niet, althans niet buiten hem om, wordt doorgegeven aan vertegenwoordigers van landen van herkomst.

18. Het uitgangspunt hierbij is dat de Nederlandse overheid zich dient te onthouden van het geven van informatie - in welke vorm dan ook - aan de autoriteiten van het land van herkomst van een vreemdeling op grond waarvan deze autoriteiten bekend zouden kunnen raken met het feit dat betrokkene in Nederland een asielverzoek heeft ingediend.

19. Uit het onderzoek is niet naar voren gekomen welke documenten, naast een paspoort en vliegticket(s), naar het consulaat van Armenië zijn gestuurd. Ook bestaat er geen kopie van de brief waarbij de KMar deze documenten heeft verstuurd. Het is dan ook niet duidelijk of de KMar informatie aan het consulaat van Armenië heeft gestuurd waaruit zou kunnen worden afgeleid dat verzoeker in Nederland een asielverzoek had ingediend. De Nationale ombudsman benadrukt dat het - gelet op het hiervoor genoemde uitgangspunt - van groot belang is om te registreren welke documenten worden verstuurd. De Nederlandse overheid dient zich er immers van te vergewissen dat zij een vreemdeling niet in gevaar brengt. Om diezelfde reden dient de inhoud van de begeleidende brief waarbij de documenten worden verstuurd te worden vastgelegd.

20. In het rapport 2008/290 van de Nationale ombudsman zijn spelregels weergegeven voor de inname, de teruggave en het zoekraken van ingenomen documenten. Hoewel dit rapport dateert van ná het verzenden van de documenten van verzoeker aan het consulaat van Armenië, hecht de Nationale ombudsman eraan te wijzen op deze spelregels. Eén van de spelregels is dat bij inname van documenten een ontvangstbevestiging wordt afgegeven met daarin onder andere welke documenten zijn ingenomen.

21. Uit het onderzoek is gebleken dat de KMar niet expliciet aan de DT&V, de IND en de vreemdelingenpolitie heeft gevraagd of er ten aanzien van verzoeker procedures liepen vóórdat de documenten werden verstuurd. Daarnaast heeft de KMar niet aan deze ketenpartners gevraagd of zij bekend waren met een gemachtigde van verzoeker en, zo ja, of zij contactgegevens van die gemachtigde hadden. Verder heeft de KMar niet bij de IND en de vreemdelingenpolitie gevraagd of daar een verblijfplaats of contactadres van verzoeker bekend was. De DT&V heeft op zijn beurt bij deze ketenpartners geen navraag gedaan over contactmogelijkheden met verzoeker en zijn gemachtigde en over mogelijk lopende procedures.

22. Nu verzoeker het beheer van de ingenomen documenten had toevertrouwd aan de Nederlandse overheid, heeft deze overheid een bepaalde verantwoordelijkheid ten aanzien van die documenten en mag van haar een zorgvuldige en actieve houding worden verwacht ten aanzien van het beheren en versturen van die documenten. Op basis van het onderzoek kan niet worden uitgesloten dat met het versturen van de documenten van verzoeker - zelfs wanneer dit alleen het paspoort betrof - aan het Armeense consulaat informatie is verstrekt op grond waarvan die autoriteiten bekend zouden kunnen raken met het feit dat verzoeker een asielaanvraag in Nederland had ingediend. Deze gang van zaken geeft geen blijk van een zorgvuldige houding en van het besef dat een vreemdeling in gevaar zou kunnen worden gebracht door het aan derden verstrekken van informatie die tijdens een asielprocedure is gegeven. Verzoeker mocht erop vertrouwen dat de informatie die hij tijdens zijn asielprocedure had verstrekt vertrouwelijk zou worden behandeld en niet aan de autoriteiten van het land van herkomst zou worden verstrekt zonder dat dit met hem was besproken.

23. Gelet op het belang van verzoeker bij het niet versturen van de documenten naar het consulaat en de verantwoordelijkheid van de Nederlandse overheid voor de documenten, had van zowel de KMar als de DT&V een actievare en zorgvuldigere houding mogen worden verwacht. Beide organisaties hadden zich ervan moeten vergewissen of er ten aanzien van verzoeker nog procedures liepen. Daarnaast mocht van beide organisaties worden verwacht actief te zoeken naar contactmogelijkheden met verzoeker en zijn gemachtigde. Doordat de KMar en de DT&V dit achterwege hebben gelaten, zijn de documenten van verzoeker ten onrechte en buiten hem om naar het consulaat van Armenië gestuurd. Hiermee is het vereiste van rechtszekerheid geschonden.

24. Verder blijkt uit het onderzoek dat de vertrekprocedure van verzoeker in het systeem van de DT&V is afgesloten met een onjuiste code. Hierdoor gaf het systeem aan dat verzoeker was aangezegd Nederland te verlaten, terwijl zijn uitzetting op verzoek van het mensenrechtencomité was opgeschort en verzoeker de procedure bij dit comité in Nederland mocht afwachten. Door een onjuiste code in het systeem in te voeren, heeft de DT&V onvoldoende zorgvuldigheid betracht bij het registreren van het stadium waarin de procedure van verzoeker zich bevond.

De onderzochte gedragingen zijn niet behoorlijk.

De Nationale ombudsman heeft met instemming kennis genomen van de maatregelen die bij de DT&V en de KMar zijn genomen naar aanleiding van het versturen van de documenten van verzoeker naar het consulaat van Armenië.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedragingen van de KMar en de DT&V is gegrond, wegens schending van het vereiste van rechtszekerheid.

Achtergrond

1. Vreemdelingencirculaire 2000 paragraaf C22/5.4

"In het kader van de internationale bescherming van de rechten van de mens zijn verschillende verdragen tot stand gekomen. Nederland is partij bij de meeste van deze mensenrechtenverdragen. Aan een aantal van deze verdragen is de oprichting van een internationale instantie gekoppeld die toezicht houdt op de naleving van de verdragsbepalingen. Vreemdelingen die tevergeefs de nationale asielprocedure hebben doorlopen en met uitzetting worden bedreigd, kunnen zich in laatste instantie wenden tot één van deze internationale instanties. Enkele mensenrechtenverdragen bevatten namelijk bepalingen die Nederland expliciet of impliciet verbieden personen uit te zetten naar een land waar zij een reëel risico lopen op foltering of een andere wrede, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. De met uitzetting bedreigde vreemdeling kan bij

de desbetreffende instantie een klacht tegen de Nederlandse staat indienen en een beroep doen op de in het desbetreffende verdrag opgenomen bepaling.

De internationale instanties waar een met uitzetting bedreigde vreemdeling zich tot kan wenden zijn:

-

het Europese Hof voor de Rechten van de Mens. Het Hof houdt toezicht op de naleving van het EVRM (zie ook C22/5.4);

-

het Comité voor de rechten van de mens (Human Rights Committee). Dit comité houdt toezicht op de naleving van het Bupo. Artikel 7 van dit Verdrag bepaalt dat niemand mag worden onderworpen aan folteringen, of aan wrede, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. In het bijzonder mag niemand, zonder zijn in vrijheid gegeven toestemming, worden onderworpen aan medische of wetenschappelijke experimenten;

-

het Comité tegen Foltering (Committee Against Torture). Dit is het Verdragscomité dat toezicht houdt op de naleving van het Internationale Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing. Artikel 3 van dit Verdrag bepaalt dat geen enkele Verdragsstaat een persoon uit mag zetten of terugzenden naar of uitleveren aan een andere staat wanneer er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat hij daar gevaar zou lopen te worden onderworpen aan foltering.

Zolang een toezichthoudend orgaan aan een ingediende klacht geen verzoek aan de Nederlandse staat koppelt om opschorting van de uitzetting van de vreemdeling in afwachting van de uitspraak, wordt de uitzetting in beginsel geëffectueerd, tenzij dit om een andere reden niet mogelijk of wenselijk is. De klacht vormt in dat geval geen belemmering voor inbewaringstelling ter fine van verwijdering uit Nederland.

Indien het Europese Hof voor de Rechten van de Mens de Nederlandse staat op grond van *Rule 39* verzoekt om de uitzetting van de klager uit Nederland op te schorten, is Nederland gehouden hieraan te voldoen.

Een verzoek van het toezichthoudend orgaan van het Comité voor de rechten van de mens en het Comité tegen foltering is niet juridisch bindend. Aan een dergelijk verzoek wordt echter in beginsel voldaan. De omstandigheid dat een asielaanvraag in AC Schiphol is afgedaan waarbij tevens in het kader van de grensbewaking de vrijheidsbenemende maatregel van artikel 6 Vw is opgelegd, kan aanleiding zijn om een verzoek om opschorting niet te honoreren. De rechter dient dan wel akkoord te zijn gegaan met de

bewaring en de afdoening in de AC-procedure. Ook in dat geval moet de individuele zaak nog worden bestudeerd om na te gaan of er geen omstandigheden zijn die aanleiding vormen het verzoek om opschorting toch te honoreren."

Achtergrond

Zie onder *bevindingen of volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.